

Hevin Aşk Sevda

– lemide · 20 Haziran 2012

Üşüyorum
Bilmediğim küflü şehirlerde sana d/üşüyorum
Sensizliği kuşandım bu gece Hevin
Hayatın yası boğazıma dizilmiş
Provasız hüznüleri teyelsiz tutturuyorum tenime
Yaralıyım
Kanadı kırık kuş gibi düşüyorum canım yanıyor Hevin
Şefkatine maruz kalmak için düşlerim
Sızılarımı salkım salkım döküyorum ellerine

Sarıpta koynuma saklandığım tutsaklığım
Gönüllü günahımsın sen
Çizdiğin satırlarda bana değen kelimeler
Kan kusardı dilinin hançeri
Bense diz çöktürdüm önünde bütün satırları
Bir yol düşerdi Hevin, düşlerimin ötesine
Çizgi çizgi yol alırdın kırılmış saçlarımda
Gözyaşı yollarımı arardım yüzünün coğrafyalarında
Hüzünün memleketine göç ederdik senle
Sen bilmezdin Hevin
Sana taşardım
Bir tek sana taştım

Bilmediğim ceheneminin d/iplerine
Islık ıslık döküldü avuçlarına heceler
İşte yaralı kalbim o miadın eseri
Yendiğim savaşlar sonrasında
Sana yenilgimin şehirden kalan sol anahtarı
Yağan hüznü yağmurlar sonrası
Sanma ki ağlıyorum Hevin
Yok Hevin
Yok sakın bakma sen bana
Yüreğime sen kaçtın bu yaşlarım ondan
Gitme Hevinim
Gitme

Bir çocuğun dudağındaki ıstırap gibiyim bak
Gideceğın yer çok uzak, çalkantılı Hevin
Ondan gitme derim
Yoksa sızladığımdan, sana düşkünlüğümden değil

Boynuma dayadığın bir usturanın ucunda
Sallanırım mayistra gibi
Azgın kelimelerin içinde tutunduğum tek dil
Ayrışan ismimizin harfleri
Tutam tutam dökülecek saçlarımdan Hevin
Bir kuzey rüzgarı dolacak bağırıma
Uzatacağım kollarımı hazırım vur beni

Sen ipsiz günahları ı boynuma doladığında
Kimin günahıydı taşıdığım
Dönüp de arkama baktığımda ensemdede kılıcının izi
Kutsal kelimelerinin önünde diz çöküp
Utandım kaldıramadım gözlerimi
Şair dilim tutuştu önce Hevin
Sonra ellerim alev aldı
Tutuşan ellerim yol verdi eriyip ayaklarımda
Şeytanın mağarasında son dedim
Bu son
Hiçbir günah dokunamaz artık bana
Düşürdüm dizlerine başımı
Dayadım hüznlerimi kocabaşlı devin gerdanına
Durmadı saklanan meczup çifte başlı içimdeki duygular
Bir kez daha attılar beni aşkın günahkâr kollarına
Sen karanlığı yüzüne peçe ederken

Bir suskun kurşundu
Küflenmiş kelimelerime sarmaşık misali sarılan
Kederlendim keşişlerin solgun yüzünde
Gözyaşlarım dökülürdü çiçeksiz bahçelerdeki ayrık otlarına

Sen Besteyi Nigâr bir şarkının nağmeleriyle şaklatırdın dilini
Gözlerimden akan yaşlar çene kemiklerimde yol alırdı da Hevin
Kaldırırdım kollarımı
Bir zeybeğe dururdum da

Efkârımla efelenirdim
Olur, olmadık yerde
Arsızlığın kırbacını savururdun yüzüme
Benim ruhumda
Hiç ebruli renklerin olmadı Hevin
Eşkiya bir soğğun içimde titremesi gibi seninle açtı tüm renklerin
Bütün renklerin arasında bana en çok yakışan ebrulimdin
Ayaküstü kelimelerin aşkı dilenişi
Hiç yüreğim kıpraşmadı
Sana sızlıyorum sana Hevin anlasana

Mayistra (yel-yıldız yeli)

Saygı Değer Üstadım (Yalnızlık Abidesi) Fırat Bey'e Şiirimi Sesiyle Hayata Döndürdüğü İçin Saygılarımı
Sunuyorum